

Hinnaline pärl

Juulikuus enamasti puhatakse ja võetakse selle maa lühikesest suvest, mida võtta saab. Kõiki festivale, kontserte, suvelavastusi ja muid üritusi loendada ei jaksa, rääkimata siis veel nende külastamisest. Eks valik sõltu ikka puhkajast endast ja tema huvidest. Ilus suvi on ka justkui hinnaline pärl.

Küllap me kõik elasime kaasa noorte laulu- ja tantsupeole, kas siis ise kohal olles või telekanali kaudu. Ja küllap me mõtlesime – kõik need noored seal on väga hinnalised. Meie rahvas on väike ja igäüks on hinnaline, et jääda ja hoida. Hoida ja jääda.

Läbi ajaloo on olnud neid hinnalisi inimesi, kes on jäänud truuks Jumala tahtele, ega ole lasknud ennast hirmutada vastastel jõududel, sest nad on kätte saanud midagi nii hinnalist, mida „peenrahaks vahetada“ ei saa ega tohi.

Kirik on see inimeste kogu, kes on selle eriti hinnalise pärl kätte saanud – taevariigi – ja on selle oma elus seadnud esikohale. Koguduses on see alati suur pidupäev, kui toimub leeripüha. Iga inimene on justkui hinnaline pärl Kristuse silmis. Juulikuu alguses peeti taas Leerilaager Toolse Puhkekülas koostöös Rakvere Kolmainu kogudusega ja sellegi laagrivormis leerikursuse lõpetas meil kolm noort inimest. Sellest lähemalt järgmises Elulätte numbris.

Palju tehakse häid ja ilusaid asju. Kuid taevariik on see kõige hinnalisem pärl.

MÕISTUJUTT HAPUTAIGNAST JA JUURETISEST

21. juunil toimunud hooaja viimases piiblitunnis oli juttu ühest Jeesuse poolt räägitud mõistujutust, mis rääkis juuretisest. Ühtlasi pandi väärikas punkt selle hooaja piiblitundidele.

Juhendajad tänavad kõiki siiani osalejaid. Taaskohtumiseni sügisel!

Jeesus õpetas maa peal pea kolm ja pool aastat. Mainitud mõistujutu, mille leiab püha Matteuse evangeeliumi 13:33-34, rääkis ta rahvale, et nad mõistaksid Jumala kuningriigi olemust. Haputaigen tähendab Jumala riiki. On teada, et õpilastega koos olles selgitas Jeesus neile kõikide mõistujuttude tähendusi, et nad oleksid ettevalmistatud heaks tööks. Selleks, et mõista selle rikutuse põhjust, on vaja mõttes tagasi pöörduda Eedeni aeda, kus salakaval „madu“ Eevat ahvatles. (Ms. 3:4-5). Fakt on see, et kurjus on maailmas eksisteerinud juba aegade algusest, kuid Jumal pakub inimestele oma Poja Jeesuse kaudu lohutust (Ef. 3:4), (Ga 5:1).

Apostel Paulus kirjutas efeslastele toonitas Kristuse õpetuse vajadust, et inimesed saaksid osa Jumala kordumatust ja tingimusteta armust. Seda võimalust kutsub Ta kasutama ka tänapäeval.

PEREJUMALATEENISTUS KIRIKUS

11. juunil toimus meie kirikus pidulik perejumalateenistus, mille käigus tõmmati joon alla sellele pühapäevakooli hooajale. Lisaks sellele viidi läbi pidulik ristimistalitus. Põhjust tähistamiseks oli seega rohkem kui küll.

Vaatamata laste vähesusele oli pidulikku meeleolu siiski tunda juba enne teenistuse algust. Kirik sai kaunistatud lõhnavate piibelehtede ja tulpidega, millele järgnes pidulik rongkäik õpetaja järel kirikusse, altari ette. Kõlasid laulud ja päevakohased luuletused koguduse pühapäevakooliõpetaja Karin-Kristeli esituses. Ka jutlus koguduse õpetaja Meelis-Lauri poolt, oli suunatud eelkõige just lastele. Lugu jutustas kiviraidurist, kes otsis võimsamat asja maailmas, kuid Taevaisa võimsust on võimatu millegi või kellegiga võrrelda. Tema armastus on alati püsiv ja tingimusteta. Järgnes väikese Claudia ristimistalitus ja armulauad.

Teenistuse lõppedes said lapsed värvilised tunnistused ja kõige paremad soovid suvepuhkuseks, et sügisel taas kord kohtuda. Pidulik päev lõpetati ühise söömaaja ja tänapalvega. Suur tänu kõigile kohaletulnutele ja abilistele!

LEERIPÜHA

peeti meie koguduses 18. juunil. Kiriku uuteks liikmeteks said

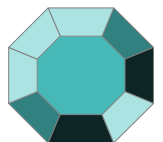
SIGNE-RITA LAHE,

TANEL LAUSMAA,

VILJO RANDVER ja

MARIKA SOONE

Selle pühapäeva evangeeliumitekst oli: *Taevariik on kaupmehe sarnane, kes otsis ilusaid pärleid. Kui ta siis leidis ühe eriti hinnalise pärl, läks ta ja müüis maha kõik, mis tal oli, ning ostis selle.* Mt 13,45-46.

PILK AJALUKKU- EELREFORMAATOR JAN HUS

6. juulil aastal 1415 toimus kirikuajaloos üks üsna tähelepanuväärne sündmus - tuleriidal põletati eelreformaator ja filosoof Jan Hus.

Ühe legendi kohaselt, kui tuli oli juba süüdatud, lisanud keegi vanem naisterahvas riidale ka kodust kaasa toodud ölekubu lisaks, et asi selle ketseriga (nii ta ise olla öelnud) juba kiiremini ühele poole saaks.

Jan Hus pööranud sedamaid pea naise suunas ja hüüdnud vaid, kurblik naeratus huulil: „Sa püha lihtsameelsus! O sancta simplicitas!”

Jan Hus oli tšehhi rahvusest filosoof ja reformaator. 15. sajandi algul kritiseeris ta tugevalt kirikuametite müüki, sest see polnud tema arvates kooskõlas ristiusu õpetusega. Lisaks uuris ta tšehhi keele vanimat murret, võttes kasutusele š ja ž tähe. Oli veendunud, et usk toetub ainult Pühakirjale ja lähtub seega täielikult inimese südamest. Leidis, et kirikuvarad tuleb ilmalikustada ja sakramentide saamiseks ei pea inimene maksma.

Siiski oli tema ideedele rohkem vastuseisjaid kui pooldajaid. 4. juulil 1415 kuulutas **Konstanzi kirikukogu** Jan Husi ketseriks ja ta hukati tuleriidal. Tšehhi kirikuajaloole tuginedes oli vaatamata kõigele siiski tegemist mehega, kelle jõulised väljaütlemised tekitasid kirikutes elava diskussiooni ja võimaldasid seega enam luua seoseid Pühakirja tekstide ja igapäevaelu vahel.

Jan Hus (1370-1415)

VASTUPANU

VII osa

Koju jõudes jooksis Kaupo kiiresti üles oma tuppa ja lõi ukse enda järele pauguga kinni. Üleriideid nagisse riputasid tundis Mait korraga seletamatut väsimust. Teist sellist esmaspäeva ei mäletanud ta juba tükk aega. Ta suundus kööki ja vajutas kohviaparaadi tööle. Siis avas ta külmkapi ukse, kuid peale külmutatud juurviljade ja munakarvide ei leidnud ta sealt õieti midagi. Mis siis ikka, vaataks ehk saab sellestki. Mait asus köögis toimetama, kui kuulis äkki välisukse kella. Margiti põll ees, läks ta toasusside sahinale ust avama ja suur oli ta üllatus, kui ta lävel Kaupo sõber Veikot nägi.

„Tere, me isaga juba kuulsime, mis juhtus ja siis mu paps mõtleski, et toon teile õige üht-teist. Kas Kaupo on kodus? Kuidas temaga?” Rääkides ulatas noormees Maidule fooliumiga kaetud vaagna soojade ja hästi lõhnavate odrakaraskitega.

„Oi, Veiko, see on sinust väga armas. Mõtlesingi siin just suppi keetma hakata, tänud.”

„Näha on jah. Kas ma siis tohin Kaupoga natuke rääkida?”

„Aga loomulikult, astu ometi sisse!”

Noormees astus koridori ja Mait aitas tal jope nagisse panna.

„Kaupo on üleval oma toas. Sa pead uksele koputama, sest ta on selle seest poolt lukku keeranud.”

„Selge. Ärge muretsege, küll ma temaga juba toime saan.” Ja noormees ruttas kiiresti trepist üles. Mõne hetke ukse taga seistes, ta siiski koputas. Seespoolt kostsid aeglased sammud ja pahane Kaupo hääl:

„Paps, ma ei taha sinuga praegu.....”

„Kaupo, tee lahti, siin mina, Veiks.”

Seespool peeti veidi vaikides aru ja siis avas Kaupo sõbrale ukse ja kutsus ta sisse.

„Noh?”

„Mis noh?” küsis Kaupo arusaamatuses vastu.

„Paar plikat bussijaamas rääkisid, et Ploompuu oli su papsiga rääkides ikka täiega endast ära olnud. Nad olid ukse taga salaja pealt kuulanud ja siis pärast jooksu pannud.”

„Ah, mul savi. Istu!” Kaupo osutas enda kõrvale voodil. Veiks istus.

„Pane tähele, Mäksi isa kutsutakse ka kooli ja see mees juba asja niisama ei jäta.”

„See joodik ja lobamokk! See räägib dire ju kohe surnuks!” löi Kaupo endale käega vihasena vastu põlve.

„Ega tea midagi. Vao peal räägitakse, et on juba kolmandat kuud kaine, et pidavat linnas kusagil AA koosolekutel käima ja üleüldse noh väga sitke vend olema.”

„Ah, tühi lora. Teadagi, joodikuid parandab ainult haud.”

„Aga sa ise? Kõik ok?” küsis Veiks edasi.

Kaupo kehtas ükskõikselt õlgu.

„Tead, tegelikult tulin ma veel kord vabandama, sest alles pärast, kui me papsiga nägime ja kuulsime, et su emaga nii läks, tundsin ma

tegelikult end veel rohkem süüdi. Aga seal saunas, see oli ju ainult väike lõõpimine. Meie Mäksiga ei osanud arvatagi, et sa seda nii hinge võtad.”

Kaupo ohkas ja pigistas siis läbi hammaste:

„Mu paps on mulle kõige tähtsam ja olulisem inimene siin maa peal ja tema vaimuliku ameti üle ei oleks kohane lõõpida. Mõikad?”

„Jah, Kaupo. M-ma saan nüüd aru. Tõesti, veel kord, sorry, noh.”

„Vaata, Veiks, ma olen siin natuke aru pidanud. Ma juba ütlesin teile tookord, et mul on Jumalaga omad asjad ajada. Paps on mulle selgitanud, et Jumal on vaim, kõiksuse ja universumi Looja, et temata poleks maa peal midagi, et Jeesus on tema Poeg, kes suri kogu inimkonna pattude pärast ristipuul.”

„Aga vaata, Kaups, mulle see piiblivärk ei lähe kohe kuidagi peale. Meie isaga oleme läbi ja lõhki maausku. Põllud kasvavad vilja, vili annab leiva lauale ja inimene, noh, kuidas seda nüüd öeldagi saab öndsaks vaid raske tööga.”

„Ja see on sinu arvates kõik, kas jah?” Kaupo huulile tekkis kerge naeratus.

„Aga, mis siis veel? Kas on veel midagi?”

„Lähme alla, vaatame kas mu paps on midagi süüa teinud. Mu magu juba ausalt öeldes kisendab sees. Ta selgitab sulle.”

Poisid ruttasid alakorrusele. Rõhumistunne Kaupo südames hakkas veidi järele andma. Mait tõstiski parajasti supikaussi lauale. Pojale tähelepanu pööramata esitas ta küsimuse hoopis Veiksile:

„Äkki soovid ka meiega õhtust süüa?”

Kaupo huuled tõmbusid peenikeseks kriipsuks.

„Hea meelega,” vastas Veiks.

Lauda istudes vanid poisid kohe tähele, et Mait enne söömist käed tänuks kokku pani.

Veiks müksas enda kõrvale seisvat Kaupot ja Kaupo müksas sõpra vastu. Siis istuti lauda.

Ausalt öelda, polnud supp Kaupo jaoks midagi erilist. See tundus talle lurrina, milles mingid mõtetud juurikad lihtsalt ringi ujusid. Ema Margit oleks vähemalt pikka poissigi teinud! Aga, et sõber külas oli, pidi ta end viisakaks sundima. Nad sõid suppi ja hammustasid Veiksi isa küpsetatud odrakaraskit peale.

„Paps, Veiks tahaks sinult midagi küsida Jeesuse kohta.” ütles Kaupo äkki, „meil ennist üleval tuli jutuks.”

„Ja see oleks?” ärkas Maidus uudishimu ja ta jäi Veiksile otsa vaatama.

Üle poisi näo libises kummaline vari, näis, et ta otsis hoolega sõnu. Viimaks siiski kogu julgust appi võttes küsis ta:

„Aga öelge, onu Mait, kelle poole te siis õigupoolest palvetate? Kas Jeesuse või Jumala?”

Kaupo vaatas sõpra üllatunud näol ja arusaamatuses ning oleks äärepealt supigi hingekurku tõmmanud, sest sellist küsimust poleks ta Veiksi suust kunagi kuulda lootnud. *Järgneb...*

Karin-Kristel Hansson.

KIRIK ON SUVEL AVATUD IGA PÄEV KL 10-18

KÜTAME KIRIKUT! Swedbank EE342200221066429598